

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О ИЗРУЧЕЊУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Црне Горе о изручењу сачињен 29. маја 2009. године у Подгорици, у оригиналу на српском и црногорском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

између Републике Србије и Црне Горе о изручењу

Република Србија и Црна Гора (у даљем тексту: државе уговорнице), у жељи да учврсте даљу сарадњу у области правне помоћи у кривичним стварима, а посебно у жељи да регулишу сарадњу у погледу изручења окривљених и осуђених лица и тиме олакшају међусобни правни саобраћај у овој области, договориле су се да закључе овај уговор.

Обавеза изручења

Члан 1.

Државе уговорнице се обавезују да ће под условима предвиђеним овим уговором, на молбу, изручивати једна другој лица која се гоне због кривичног дела или се траже ради извршења правноснажно изречене казне затвора или мере безбедности, односно васпитне мере од стране правосудних органа државе молигље.

Начин комуницирања

Члан 2.

(1) Надлежни органи држава уговорница код примене овог уговора комуницирају, и то:

а) за Републику Србију - преко Министарства правде Републике Србије;

б) за Црну Гору - преко Министарства правде Црне Горе.

(2) Дипломатски пут општења овим није искључен, ако за то постоје оправдани разлози.

(3) У хитним случајевима, замолнице и обавештења према овом уговору могу се достављати преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Језик и легализација

Члан 3.

(1) Замолница и документација које треба доставити према одредбама овог уговора, састављају се на службеном језику државе молигље.

(2) Легализација исправа из става 1. овога члана није потребна.

Документација

Члан 4.

Уз молбу за изручење држава молигља треба да приложи:

1. средства за утврђивање истоветности лица чије се изручење тражи, (тачан опис, фотографије, отисци прстију и сл.);

2. уверење или друге податке о држављанству лица чије се изручење тражи;

3. оптужницу или пресуду или одлуку о притвору или који други акт једнак овој одлуци, у изворнику или овереном препису, у коме треба да је назначено име и презиме лица чије се изручење тражи и остали подаци потребни за утврђивање његове истоветности, опис дела, законски назив кривичног дела и докази за основу сумњу;

4. извод одредаба из кривичног закона које ће се применити или су примењене према лицу чије се изручење тражи, због дела поводом кога се тражи изручење;

5. податке о дужини кривичне санкције када се ради о изручењу лица ради издржавања остатка кривичне санкције.

Члан 5.

Ако су подаци и документација које је доставила држава молиља недовољни за доношење одлуке замољене државе на основу овог уговора, замољена држава може да тражи допунска обавештења и документацију и да одреди рок за њихово достављање.

Члан 6.

Ако замољена држава у року предвиђеном одредбом члана 5. овог уговора не достави допунске податке и документацију, држава молиља ће одмах обуставити поступак изручења и лице чије се изручење тражи пустиће на слободу.

Кривична дела за које се дозвољава изручење

Члан 7.

(1) Изручење ради кривичног гоњења дозволиће се само за кривична дела за која је, како према праву државе молиље, тако и према праву замољене државе, прописана казна затвора у трајању од најмање једне године или се може изрећи мера безбедности, односно васпитна мера у трајању дужем од једне године.

(2) Изручење ради извршења правноснажно изречене казне затвора или мере безбедности, односно васпитне мере, дозволиће се за кривична дела која су кажњива према праву обе државе уговорнице и ако трајање казне затвора или мере безбедности, односно васпитне мере, или њихов остатак који треба да се изврши, износи најмање четири месеца. Изручење ће бити одобрено и кад треба извршити више казни или мера безбедности, односно васпитних мера, чији збир износи најмање четири месеца.

Одбијање изручења

Члан 8.

Неће се одобрити изручење:

1. лица које је на дан одлучивања о молби за изручење, држављанин замољене државе;
2. лица које ужива право азила на територији замољене државе;
3. ако је дело због којег се тражи изручење извршено на територији замољене државе;

4. ако се изручење тражи због дела које је по мишљењу замољене државе политичко кривично дело или дело повезано са таквим кривичним делом;

5. ако се изручење тражи због кривичног дела које се састоји искључиво у повреди војних дужности;

6. ако дело због којег се тражи изручење, није кривично дело према закону замољене државе и према закону државе у којој је учињено;

7. ако је кривично гоњење или извршење кривичне санкције застарело према праву једне од држава уговорница;

8. ако је лице чије се изручење тражи због истог дела већ било правноснажно осуђено или је против њега кривични поступак правноснажно обустављен или је оптужба против њега правноснажно одбијена;

9. ако је против лица чије се изручење тражи, због истог кривичног дела покренут кривични поступак у замољеној држави.

Амнестија

Члан 9.

Изручење се неће одобрити за кривично дело које је обухваћено амнестијом у замољеној држави, ако је та држава надлежна да гони за то кривично дело према сопственом кривичном законодавству.

Осуда у одсуству

Члан 10.

Ако је лице чије се изручење тражи осуђено у одсуству, изручење ће се дозволити само ако држава молиља да гаранције да ће се кривични поступак после изручења поново спровести, у присуству изрученог лица .

Одлагање изручења и привремено изручење

Члан 11.

(1) Ако се против лица чије се изручење тражи, у замољеној држави води кривични поступак, или је у тој држави осуђено због неког другог кривичног дела, а не оног које је предмет изручења, изручење се може одложити док се тај поступак не оконча, а у случају осуде - док се кривична санкција не изврши.

(2) Ако би због одлагања изручења из става 1. овог члана у држави молиљи кривично гоњење могло да застари, или би његов ток био озбиљно ометен, може се, на образложено тражење државе молиље, дозволити привремено изручење ради вођења кривичног поступка, под условом да изручено лице буде враћено пошто се обаве хитне процесне радње због којих је одобрено привремено изручење.

(3) Држава молиља мора привремено изручено лице, за време боравка на њеној територији, држати у притвору. Време проведено у притвору, од дана када привремено изручено лице напусти територију замољене државе до дана када се на њену територију врати, урачунава се у кривичну санкцију која ће бити изречена или извршена у замољеној држави.

Више молби за изручење

Члан 12.

(1) Ако више држава тражи изручење истог лица због истог или различитих кривичних дела, замољена држава ће донети одлуку којој ће држави дозволити изручење, узимајући у обзир све околности случаја, а посебно релативну тежину извршених кривичних дела, време подношења захтева за изручење, место извршења кривичних дела, држављанство лица и могућност његовог даљег изручења у другу државу.

(2) Замољена држава о одлуци из става 1. овог члана, обавештава остале државе молиље и истовремено може да дâ сагласност држави молиљи којој је одобрено изручење, да лице може евентуално даље изручити некој од других држава, које су такође тражиле изручење.

Притвор у поступку изручења

Члан 13.

Ако су испуњени формални услови за изручење, замољена држава уговорница након пријема молбе за изручење може, у складу са својим законодавством, лицу одредити притвор, осим ако изручење очигледно није дозвољено.

Члан 14.

(1) У хитним случајевима, на изричити захтев надлежног органа државе молиље, надлежни орган замољене државе може привремено притворити лице и пре пријема молбе за изручење. У захтеву се наводи постојање једне од исправа из члана 4. тачка 3. овог уговора и да постоји намера да се поднесе молба за изручење. Захтев треба да садржи и податке о кривичном делу због којег ће се тражити изручење, време и место његовог извршења, податке о прописаној или изреченој санкцији, односно њеном остатку, као и, уколико је то могуће, опис лица чије ће се изручење тражити.

(2) Захтев из става 1. овог члана може се поднети било дипломатским путем, било непосредно поштом или телефаксом или преко Међународне организације криминалистичке полиције - ИНТЕРПОЛ или било којим другим подобним средством писаног комуницирања.

(3) Међународна потерница се сматра захтевом за привремено притварање.

(4) О томе да је притворила лице у складу са одредбом става 1. овог члана, замољена држава мора без одлагања обавестити државу молиљу.

(5) Привремени притвор ће се укинути ако молба за изручење и документација наведена у члану 4. овог уговора не буду достављени замољеној држави у року од 18 дана од дана притварања. Притвор се, на образложени захтев државе молиље, може продужити, али ни у ком случају не може прећи 40 дана од дана притварања.

(6) Пуштање на слободу, не спречава поновно притварање лица, ако молба за изручење буде касније достављена.

Одлука о молби за изручење

Члан 15.

(1) Замољена држава мора о молби за изручење што пре донети одлуку и о тој одлуци обавестити државу молиљу.

(2) Свако потпуно или делимично одбијање молбе за изручење мора бити образложено.

Поједностављено изручење

Члан 16.

(1) Замољена држава може да лице чије се изручење, односно привремено притварање ради изручења захтева, изручи по поједностављеном поступку, ако оно пред надлежним судом замољене државе изричито изјави да је сагласно са оваквим начином изручења и ако буду испуњене претпоставке за изручење.

(2) Сагласност из става 1. овог члана је неопозива.

(3) У случају поједностављеног изручења, није потребно подношење молбе за изручење са документацијом, међутим, замољена држава, уколико сматра да је то неопходно, може да затражи одређене податке и документе од државе молиље.

(4) Изручење по поједностављеном поступку има дејство изручења у редовном поступку.

Поновна молба за изручење

Члан 17.

Ако изручено лице на било који начин избегне кривично гоњење или извршење казне, а нађе се на територији замољене државе, моћи ће да буде изручено на поновљени захтев. У том случају није потребно да уз захтев буду приложена документа из члана 4. овог уговора.

Предаја лица чије је изручење одобрено

Члан 18.

(1) Ако се изручење одобри, замољена држава ће држави молиљи саопштити место и време предаје и колико је тражено лице провело у притвору у оквиру поступка изручења.

(2) Осим у случају предвиђеном у ставу 3. овог члана, лице чије је изручење одобрено може се пустити на слободу, ако у року од 10 дана од дана утврђеног за предају, не буде преузето.

(3) Ако предаја или преузимање лица чије је изручење одобрено није могуће због изванредних околности, заинтересована држава ће о томе обавестити другу државу у циљу постизања договора о новом времену предаје.

Начело специјалности

Члан 19.

(1) Изручено лице не може бити кривично гоњено, подвргнуто извршењу казне или било којој другој мери ограничења слободе или изручено

трећој држави, за било које кривично дело извршено пре изручења, а које није предмет изручења.

(2) Услови из става 1. овог члана неће се применити:

1) ако се изручено лице изричито одрекло гаранције из става 1. овог члана;

2) ако изручено лице, иако је имало могућности, није у року од 45 дана од дана његовог коначног пуштања на слободу, напустило територију државе уговорнице којој је било предато, или, ако се после напуштања те територије, на њу поново вратило;

3) ако држава која је изручила лице да сагласност, у ком циљу се подноси молба са прилозима наведеним у члану 4. овог уговора и судски записник са изјавом изрученог лица.

Урачунавање притвора у санкцију

Члан 20.

Ако је изручено лице у држави уговорници било притворено због кривичног дела због којег је изручено, време проведено у притвору урачунаће му се у кривичну санкцију.

Предаја предмета

Члан 21.

(1) Предмети, писмена или списи, могу се запленили и предати другој држави уговорници у складу са законом замољене државе, ако о томе постоји захтев и одлука надлежног органа држава молиље.

(2) Замољена држава уговорница може да одложи предају предмета, писмена или списа, ако су јој потребни у другом кривичном поступку који је у току.

(3) Држава молиља ће вратити предмете, писмена или списе, замољеној држави уговорници, након окончања поступка за који су били тражени, уколико се замољена држава тог не одрекне.

Члан 22.

(1) Ако се одобри изручење лица, замољена држава ће, и без посебне молбе, држави молиљи доставити предмете:

1. који се могу употребити као доказно средство,

2. које је лице, које се изручује, стекло извршењем кривичног дела или уновчавањем предмета који потичу од извршења кривичног дела.

(2) Ако лице чије је изручење одобрено умре или побегне, предаја предмета ће се, и поред тога, одобрити.

(3) Права замољене државе или трећих лица на предмете из става 1. овог члана остају недирнута. Ако постоје таква права, држава молиља ће предмете, по окончању поступка, што пре и бесплатно вратити замољеној држави. Ако наведена лица имају пребивалиште или боравиште на територији државе молиље, она предмете може њима непосредно предати, под условом да добије сагласност замољене државе.

(4) Пренос новца и достављање предмета обавља се у складу са законодавством замољене државе.

Примена процесног права и обавештења

Члан 23.

(1) Ако овим уговором није другачије одређено, на поступак у вези са изручењем и на притвор на територији замољене државе, примењују се прописи замољене државе.

(2) Ако се лице изручује ради кривичног гоњења, држава молила ће обавестити замољену државу о исходу кривичног поступка и доставити јој правноснажну одлуку.

Транзит

Члан 24.

(1) Транзит лица које треба да изручи трећа држава једној држави уговорници, преко територије друге државе уговорнице, биће одобрен, ако овим уговором није другачије одређено, под истим условима као изручење.

(2) Молба за транзит преко територије државе уговорнице треба да садржи све податке из члана 4. овог уговора.

(3) Замољена држава може да одбије молбу за транзит преко своје територије ако се ради о лицу против кога се у тој држави води кривични поступак или је против њега изречена осуђујућа пресуда која није извршена, или ако би транзит могао да нанесе штету интересима те државе.

(4) Без сагласности државе која је одобрила изручење траженог лица, држава уговорница преко чије територије се врши његов транзит, не сме то лице да гони нити да према њему изврши кривичну санкцију због дела која су извршена пре транзита.

(5) У току транзита замољена држава ће лице које се спроводи држати у притвору.

Члан 25.

(1) Ако је при извршењу изручења једно лице потребно превести из треће државе у државу уговорницу ваздушним путем, без међуслетања преко територије друге државе уговорнице, није потребно изричито одобрење државе уговорнице преко чије територије се лет обавља. Ту државу ће држава молила унапред обавестити о постојању једне од исправа из тачке 3. члана 4. овог уговора, као и да лице које се превози није држављанин државе уговорнице преко чије територије се обавља лет и да се не гони због војног или политичког кривичног дела.

(2) У случају непредвиђеног међуслетања на територију државе преко чије територије се обавља лет, обавештење из става 1. овог члана има иста дејства као и молба за притварање предвиђена у члану 14. овог уговора.

Трошкови

Члан 26.

(1) Трошкове изручења сноси држава уговорница, на чијој су територији настали.

(2) Трошкове транзита сноси држава молиља.

(3) Трошкове превоза авионом сноси држава која је такав превоз предложила.

Завршне одредбе

Члан 27.

Овај уговор не дира у обавезе које за државе уговорнице произилазе из мултилатералних уговора.

Члан 28.

Спорна питања у вези са применом овог уговора, државе уговорнице ће решавати дипломатским путем.

Члан 29.

(1) Овај уговор подлеже потврђивању.

(2) Уговор ступа на снагу даном пријема последње ноте којима се државе уговорнице узајамно обавештавају о спроведеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.

(3) Уговор се закључује на неодређено време. Свака држава уговорница може уговор отказати писмено дипломатским путем и у том случају Уговор престаје да важи након истека шест месеци од дана пријема обавештења о отказивању.

(4) Уговор ће се привремено примењивати од дана потписивања. Привремена примена Уговора престаје даном ступања на снагу Уговора или 30 дана након пријема обавештења једне од држава уговорница којим обавештава другу државу уговорницу о својој намери да не постане чланица овог уговора.

Овај уговор је сачињен у Подгорици, дана 29. маја 2009. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и црногорском језику, с тим да су оба текста подједнако веродостојна.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Снежана Маловић, с.р.

ЗА ЦРНУ ГОРУ

Мираш Радовић, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.